

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Владимирська Н.І.

У статті розглянуто теоретичні аспекти, що стосуються сутності понять інвестиції, банківські інвестиції, кредитно-інвестиційна діяльність банків. Проаналізовано показники стосовно умов функціонування економіки, стану економічної свободи та інвестиційної привабливості України за період з 2008 по 2015 роки. Надано окремі рекомендації стосовно моделі розвитку інвестиційного банкінгу в країні з метою формування прийняттого інвестиційного клімату та розвитку економіки України.

Постановка проблеми. Зростання значення глобалізаційних та інтеграційних тенденцій у світовій економіці зумовлює необхідність підвищення рівня національної економіки держави з метою покращення її конкурентної позиції у міжнародному економічному середовищі. У процесі розвитку різних сфер національного господарства важливу роль набуває проблема пошуку джерел фінансових ресурсів для реалізації нових проектів, яка не завжди може бути вирішена за рахунок власних коштів підприємств, фінансової підтримки держави чи ресурсів зовнішніх інвесторів, що, призводить до зростання значення фінансово-кредитних установ як посередників на фінансовому ринку, здатних надавати кредитні кошти суб'єктам господарювання. Враховуючи домінуючу роль банківського сектора в структурі фінансового ринку України, існує об'єктивна необхідність дослідження поняття інвестицій, банківських інвестицій та кредитно-інвестиційної діяльності банків. У статті також розглянемо тенденції та стан інвестиційного клімату України, які значною мірою пов'язані з кредитно-інвестиційною діяльністю банків та формуванням особливостей банківських інвестицій в Україні. Також вважаємо за необхідне проаналізувати існуючі у світі моделі інвестиційного банкінгу та визначити прийнятну для української банківської системи модель.

Аналіз досліджень та публікацій з даної проблеми. Поняття інвестицій є надзвичайно широким і його зміст має свої особливості в різних розділах економічної науки та галузях практичної діяльності. Термін «інвестиції» походить від латинського слова "investire", що означає

одягати, убирати. Існують всебічні думки та припущення стосовно походження терміна "інвестиції", але в будь-якому випадку воно пов'язується з певними вкладеннями. Дуже часто поняття «інвестиції» ототожнюють с «капітальними вкладеннями», що, в принципі, можна пояснити складністю розуміння поняття інвестицій внаслідок їх багатогранності та відносної новизни у вживанні (до 1991 р. в Україні термін "інвестиції" офіційно ототожнювався з терміном "капітальні вкладення").

Теоретичні аспекти інвестицій розглянуті в працях багатьох авторів. Серед них такі вітчизняні вчені, як А. Музиченко, А. Пересада, В. Федоренко, Я. Жалило, Н. Татаренко, М. Денисенко та інші.

Можна розглянути й більш широкі трактування поняття інвестицій, в яке закладено досягнення соціального ефекту, в тому числі виробничого, природоохоронного та інших (І.А. Бланк, В.В. Бочаров, Ф.С. Тумусов, Ю.А. Маленков та ін.), а саме: «інвестиції» - це види фінансових, матеріальних та інших цінностей, які вкладаються інвестором в об'єкти підприємницької діяльності з метою вилучення доходу (прибутку) [1]. Антіпов О.М., Ляшенко О.М. притримуються більш широкого визначення інвестицій, яке наведене у Законі України «Про інвестиційну діяльність» [2].

Серед зарубіжних вчених, в роботах яких досліджується тематика інвестицій, необхідно зазначити Л. Дж. Гітмана, В. Шарпа. У своїх дослідженнях ці видатні вчені приділяють увагу проблемам інвестицій, факторам, що на них впливають, а також значенню і впливу інвестицій на національну та світову економіки. В. Шарп надає трактування терміну «інвестування», наголошуючи на тому, що це вже діяльність, пов'язана «з розлученням з грошима сьогодні з тим, щоб отримати більшу суму їх у майбутньому»; американські економісти Л.Гітман і М.Джонк вважають, що «інвестиція – це спосіб розміщення капіталу, який має забезпечити збереження або зростання суми капіталу» [3, 4].

Згідно з Законом України “Про інвестиційну діяльність ” від 18 вересня 1991 року: «Інвестиції – всі види матеріальних та інтелектуальних цінностей, які вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект.» [2]. Такими цінностями є:

- кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери (крім векселів);
- рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності);
- майнові права інтелектуальної власності;

- сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навиків та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих ("ноу-хау");
- права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права;
- інші цінності.

Найбільш повним, на нашу думку, є наступне визначення поняття інвестицій. Інвестиціями (інвестиційними ресурсами) є кошти, цільові банківські вклади, паї, акції й інші цінні папери, технології, машини, устаткування, ліцензії, у тому числі і на товарні знаки, кредити, будь-яке інше майно або майнові права, інтелектуальні цінності, вкладені в об'єкти підприємницької діяльності й інші види діяльності, з метою одержання прибутку (доходу) і досягнення позитивного економічного і соціального ефекту.

Якщо розглядати трактування категорії «банківські інвестиції» вітчизняними вченими, слід звернути увагу на праці Л. Луціва, який розглядає категорію «банківські інвестиції» як «інвестиції, що опосередковують процес використання тимчасово вільних грошових капіталів у вигляді фінансування (кредитування) капіталовкладень або іншої форми вкладень у реальні активи інвестиційних товарів (натурально-речова форма, майнові та інтелектуальні права) для обслуговування процесу відтворення»[5]. Наведена дефініція забезпечує врахування всіх активів, які можуть виступати об'єктом банківського інвестування, однак, надаючи дане визначення, автор враховує також поняття кредитування, що свідчить про неможливість відокремленого розгляду інвестиційної діяльності банків.

Серед вчених немає єдиного підходу до визначення поняття "банківські інвестиції". Прихильники вузького підходу дотримуються думки, що банківські інвестиції пов'язані лише з операціями з цінними паперами. Інші ж автори вважають за доцільне широке тлумачення терміна "банківські інвестиції". Під банківськими інвестиціями традиційно розуміють всі напрямки розміщення ресурсів комерційного банку, а також операції з розміщення грошових коштів на певний термін з метою набуття доходу. У першому випадку до інвестицій відносять весь комплекс активних операцій комерційного банку, у другому – тільки його термінову складову. Банківські інвестиції здійснюються в основному у формі кредитів і вкладень у цінні папери, тому фінансові інструменти банківського інвестування фахівці поділили на дві основні групи - кредитні та фондові інструменти інвестування.

До кредитних інструментів інвестування належать: довгострокові інвестиційні кредити, лізингове кредитування, проектне фінансування, іпотечні кредити та ін.

До фондкових інструментів можна віднести вкладення коштів у облігації внутрішньої державної позики та місцевих позик, цінні папери фондів компаній з управління активами (КУА), акції, корпоративні облігації, казначейські зобов'язання, операції «репо», депозитарні розписки, ощадні сертифікати, заставні, іпотечні цінні папери та ін.

У процесі розгляду проблематики кредитно-інвестиційної діяльності банків першочергове значення має з'ясування сутності означеного поняття. В сучасних наукових джерелах не сформовано єдиного підходу щодо змісту даного напрямку діяльності банків. Варто також зазначити про існування двох позицій науковців, які передбачають розгляд кредитно-інвестиційної діяльності банків як цілісного поняття чи відокремлене трактування кредитної та інвестиційної діяльності як її складових.

Так, А. О. Єпіфанов, Н. Г. Маслак та І. В. Сало дотримуються другого підходу, визначаючи кредитну діяльність як «короткострокове та довгострокове кредитування виробничої, соціальної, інвестиційної та наукової діяльності підприємств та організацій; надання споживчих кредитів населенню; міжбанківських кредитів у частині наданих іншим банкам; лізинг, факторинг та дисконт векселів», у той час як під інвестиційною діяльністю вчені розуміють «формування портфеля цінних паперів та прями інвестиції» [6].

Варто зазначити, що під час розгляду кредитно-інвестиційної діяльності банків як сукупності двох пов'язаних, але самостійних напрямків, існує дискусійний аспект щодо первинності та, відповідно, важливості понять. На нашу думку, зв'язок між означеними складовими настільки тісний, що неможливо визначити більш важливий компонент. Однак, аналізуючи сутність категорії кредитно-інвестиційної діяльності, слід приділити увагу насамперед поняттю інвестиційної діяльності банків, оскільки зміст кредиту досить чітко визначено в загальній теорії економіки та фінансів як суму ресурсів, наданих у користування певному суб'єкту на умовах строковості, поверненості, платності та цільового спрямування.

В. Ю. Подчесова та К. В. Карась кредитно-інвестиційну діяльність банків визначають як «сукупність обґрунтованих стратегічних дій керівництва і працівників банку з надання банківських ресурсів з метою підвищення ефективності банківської діяльності, платоспроможності та зменшення рівня ризику» [7]. Натомість О. Ю. Заславська, характеризуючи кредитно-інвестиційну діяльність банків, вважає, що даному поняттю притаманне «надання грошових коштів на

довгостроковій основі на умовах платності, повернення, строковості з метою реалізації інвестиційних проектів»[8].

На нашу думку кредитно-інвестиційну діяльність банків України варто визначати як діяльність по інвестуванню коштів банків та клієнтів у цінні папери (у тому числі в цінні папери фондів КУА) та надання довгострокових цільових кредитів (у тому числі проектне фінансування) клієнтам у базові сфери економіки країни.

Формування цілей статті. Метою даної статті є аналіз умов функціонування економіки, стану економічної свободи та інвестиційної привабливості України за період з 2008 по 2015 роки. За результатами дослідження маємо надати окремі рекомендації стосовно моделі розвитку інвестиційного банкінгу в країні з метою формування прийняттого інвестиційного клімату та розвитку економіки України.

Вклад основного матеріалу дослідження. Інвестиційна діяльність банків має суттєве значення як для економіки країни в цілому, так і для самих банківських установ. Для економіки країни значення інвестиційної діяльності банків полягає в тому, що вони, акумулюючи фінансові ресурси фізичних і юридичних осіб, направляють грошові кошти в найбільш привабливі види економічної діяльності, стимулюють розвиток реального сектору та соціальної сфери, забезпечують формування фінансових можливостей для підвищення добробуту в країні в цілому. Особливо важливим є не тільки підтримання капіталу банків на належному рівні, а також його нарощування до рівня, який притаманний банкам розвинутих країн, які інвестують значні кошти як в операції з цінними паперами так і в операції довгострокового фінансування.

Саме такий інструмент інвестиційного довгострокового кредитування як проектне фінансування має стати для економіки України вирішальним та найбільш затребуваними на даному етапі розвитку економіки. Проектне фінансування дозволяє розподілити значні суми вкладень, що складають мільйони доларів, та ризики між ініціаторами проекту (інвесторами) та банками до прийняттого рівня та реалізувати створення нових промислових та інфраструктурних об'єктів у ключових галузях економіки країни. Основні особливості проектного фінансування в умовах специфіки, що стосуються нашої країни розглянуто у роботах [9, 10]

Важливою передумовою для здійснення інвестицій є наявність у країні привабливого інвестиційного клімату.

Інвестиційний клімат будь-якої держави, особливо такий його фактор, як ризик, є динамічним явищем, яке постійно змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх факторів [11]. Інвестиційний клімат – це узагальнена характеристика сукупності соціальних, економічних,

організаційних, правових, політичних, соціокультурних передумов, що зумовлює привабливість і доцільність інвестування в ту або іншу господарську систему (економіку країни, регіону, корпорації). Зміна клімату призводить до перерозподілу інвестиційних потоків у глобальному середовищі й визначає активність інвесторів. Тому положення держави у світових рейтингах оцінювання інвестиційного клімату виступає як підґрунтя для інвестиційних процесів та визначає рівень іноземних інвестицій в економіку.

Оцінка Індексу інвестиційної привабливості України проводиться Європейською бізнес-асоціацією за підтримки дослідної компанії InMind. Індекс розраховується на основі регулярного моніторингу оцінок інвестиційного клімату України першими особами компаній-членів Європейської бізнес-асоціації (ЄБА). Пріоритетними завданнями ЄБА на 2014–2015 рр. є зменшення перешкод для інвестування, підтримка різних механізмів, які сприяють економічній інтеграції до ЄС та сприяння позиціонуванню України як держави, привабливої для інвестицій та ділового партнерства. За інформацією ЄБА, інвестори відзначили низку негативних тенденцій, які сьогодні спостерігаються в економіці України: корупція (15%); недосконале правове середовище (11%); непрозорість судової системи (5%); технічні бар'єри в процесі митного оформлення (13%); 5% респондентів зіткнулися з проблемами під час отримання банківських кредитів і позик [14].

Динаміка індексу інвестиційної привабливості за період з 2008 по 2015 роки представлена на Рис.1.

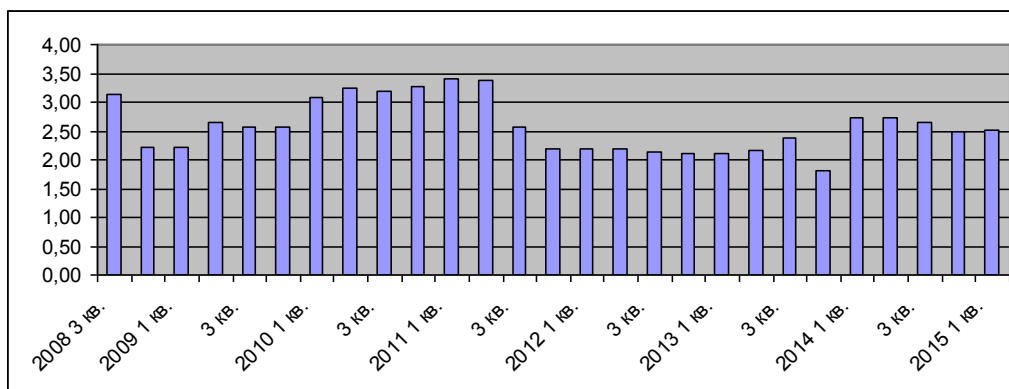

Рис.1 Індекс інвестиційної привабливості України за 2008-2015 рр.
(побудовано автором на основі даних джерела [14])

Починаючи з 2009 року індекс інвестиційної привабливості мав впевнену тенденцію до росу з рівня 2,2 до 3,4 у 1 кв. 2011 року. Це був найвищий рівень індексу за аналізований період. Найнижчим рівень даного індексу був у 4 кв. 2014 року – 1,75. Станом на 1 кв. 2015 року індекс склав 2,51.

Таким чином ми маємо відносно стабільно низький рівень інвестиційної привабливості України з 3 кв. 2011 року по 1 кв. 2015 року, що свідчить про несприятливі умови для внутрішніх та зовнішніх інвестицій.

Ще одним показником, що відображає стан інвестиційної привабливості країни можуть бути обсяги прямих іноземних інвестицій.

За даними Рис.2 видно, що найбільші обсяги прямих інвестицій в економіку України здійснює Кіпр. Однак наявна негативна тенденція щодо усіх найбільших країн інвесторів, а саме загальні обсяги прямих іноземних інвестицій зменшились станом на 01.07.2014р. у порівнянні з початком року. Така тенденція обумовлена нестабільною політичною та економічною ситуацією в країні, тому інвестори, розуміючи наявність підвищеного ризику, зменшили обсяги своїх інвестицій.

Розглянемо також показники, що розраховуються міжнародними організаціями та стосуються інвестицій, умов розвитку економіки та фінансово-банківської сфери.

Так Міжнародна фінансова корпорація (МФК) розраховує щорічний індекс Doing Business (Ведення бізнесу), який включає 10 показників, що впливають на його формування:

- реєстрація підприємства;
- отримання дозволу на будівництво;
- приєднання до електричних мереж;
- реєстрація власності;
- отримання кредитів;
- захист міноритарних інвесторів;
- оподаткування
- міжнародна торгівля;
- забезпечення виконання контрактів;
- дозвіл неплатоспроможності;

Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) в економіці України з країн-інвесторів (за найбільшими обсягами)

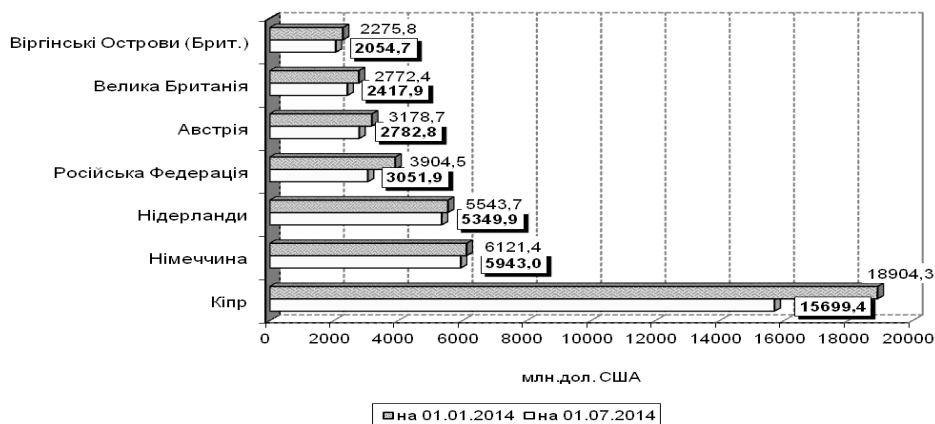

Рис.2 Прямі іноземні інвестиції в економіку України [14]

Рейтинг налічує 189 позицій серед яких до першої п'ятірки країн станом на червень 2015 року входять Сінгапур, Нова Зеландія, Гонконг, Данія. Україна займає 96 позицію після Мальти та Філіппін.

Ще одним показником, що оцінює умови функціонування економіки, включаючи залучення інвестицій, стан фінансової та банківської системи країни є індекс економічної свободи, що розраховується вже на протязі 20 років та публікується The Wall Street Journal и Heriage Foundation. [15].

Аналізується 186 стран по 10 видах показників. Методика оцінки індексу економічної свободи заснована на 10 кількісних та якісних факторах, що згруповані у 4 основні категорії:

- правила та виконання законодавства,
- обмеження, що накладаються урядом,
- регулювання ефективності, у тому числі свобода ведення бізнесу
- відкритість ринку, у тому числі свобода інвестування, фінансова свобода.

Зважаючи на територіальну близькість України та Польщі порівнюємо індекси економічної свободи цих країн.

Динаміку індексу економічної свободи України у порівнянні з динамікою аналогічного індексу Польщі представлено на Рис. 3

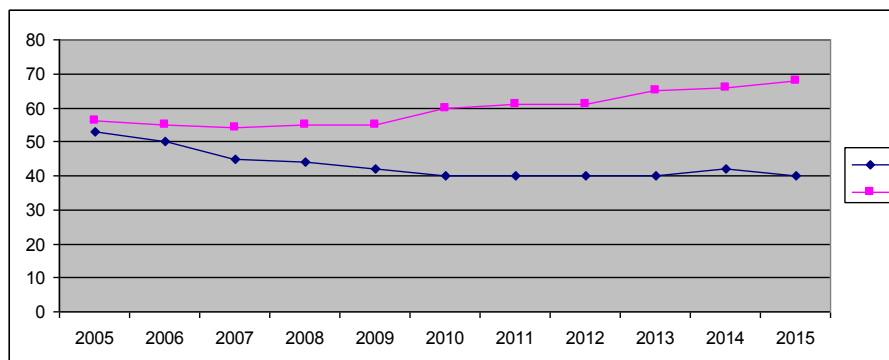

Рис. 3 Динаміка зміни індексу економічної свободи України - нижня крива в порівнянні з Польщею - верхня крива, за 2005-2015 р.р. (побудовано автором на основі даних джерела [15])

Рівень індексу економічної свободи України, починаючи з 1995 року мав поступову динаміку росту від 40 до 53 од. у 2005 році. У 2005 році цей показник був найбільше наближеним до показника Польщі, що складав 60 од. У період з 2005 по 2015 рік показник індексу економічної свободи поступово знижувався та досяг рівня 43 од. Що стосується Польщі, то даний індекс країни поступово підвищився у 2015 році до рівня 68 од. та зрівнявся з аналогічним рівнем показника Польщі 2002 році.

Можна зробити висновок про необхідність покращення складових, що формують індекс економічної свободи України для досягнення більш високого рівня даного індексу.

Зважаючи на те, що індекс фінансової свободи, що є складовою показника відкритості ринку, стосується ступеня ефективності банківської сфери та ступеня незалежності від державного контролю та втручання у фінансовий сектор, розглянемо тенденції зміни даного індексу на Рис.4. Максимальний індекс 100 притаманний умовній країні, що має максимальну фінансову свободу, яка забезпечує незначне втручання держави у фінансовий сектор. У таких умовах банки можуть вільно надавати кредити, приймати депозити, а також проводити без обмежень операції в іноземній валюті.

Згідно з методикою розрахунку індексу фінансової свободи, показник на рівні 30 од., який притаманний Україні у періоди з 1996 по 2002 роки та у період з 2010 по 2015 роки, свідчить, що уряд країни володіє або контролює більшістю фінансових інститутів країни. Фінансові інститути у значній мірі обмежені у своїх діях, формування банківської

системи стикається зі значними перешкодами, іноземні інститути схильні до значних обмежень.

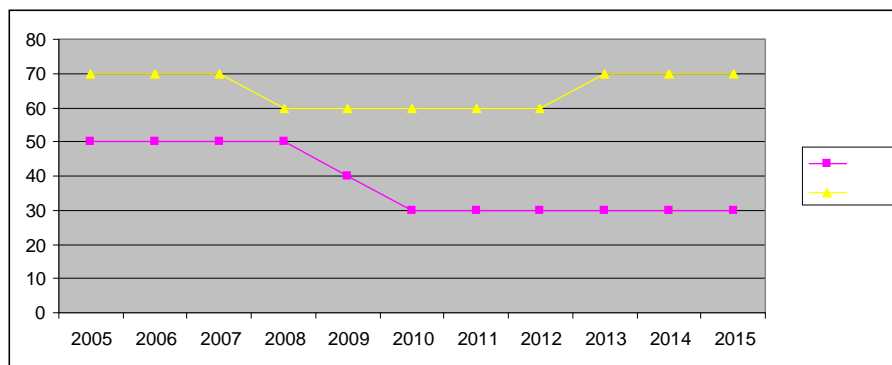

Рис. 4 Динаміка зміни індексу фінансової свободи України - нижня крива, в порівнянні з Польщею - верхня крива, за 2005-2015 р.р. (побудовано автором на основі даних джерела [15])

Такий стан фінансових свобод не сприяє як економічному розвитку України так і розвитку фінансової та банківської систем.

Для порівняння - рівень індексу фінансової свободи Польщі у період з 2002 по 2006 роки та у період 2013 та 2015 роки досяг максимального для цієї країни рівня – 70 од. Згідно з методикою розрахунку рівень даного індексу свідчить про те що видача позик як державним так і приватним структурам не має обмежень. Державна власність не має значного впливу на фінансові інститути, щодо іноземних фінансових інститутів – існують незначні обмеження.

Ми маємо значний розрив між рівнями індексу фінансової свободи України та Польщі, який у 2,3 рази менший в нашій країні у порівнянні з Польщею. Для оцінки рівня індексу інвестиційної свободи розглянемо динаміку індексу на Рис 5.

Максимальний рівень індексу інвестиційної свободи, що оцінюється

в 100 балів, відбиває умови країни у яких відсутні обмеження на потоки інвестиційного капіталу, підприємства та особи мають можливість переміщувати свої ресурси як в країну так і за її межі.

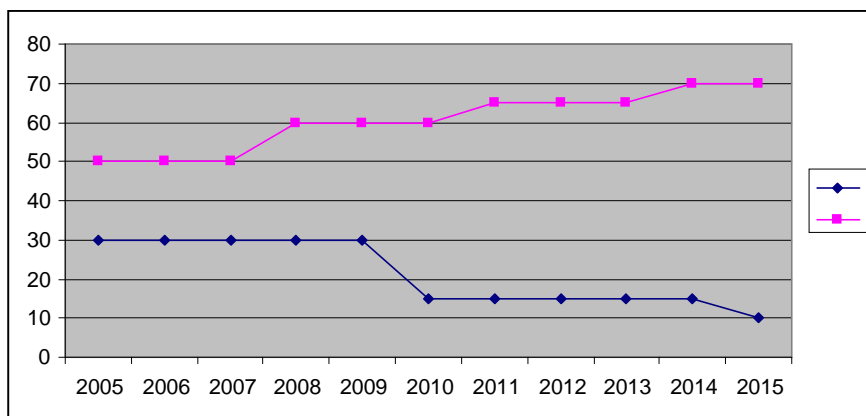

Рис. 5 Тенденції зміни індексу інвестиційної свободи України - нижня крива, в порівнянні з Польщею - верхня крива, за 2005-2015 р.р. (побудовано автором на основі даних джерела [15])

Індекс інвестиційної свободи в Україні сягає лише рівня близько 10 одиниць станом на 2015 рік. Варто відзначити, що у період з 1995 по 2002 рік рівень даного коефіцієнта стабільно складав 50 одиниць, а починаючи з 2003 року коефіцієнт стабільно зупинився на рівні 30 од.

Тобто інвестиційна привабливість України не тільки не зростає, а навпаки знижується. Що стосується сусідньої Польщі, то даний індекс стабільно перевищував показник рівня України на 20 одиниць у період з 1995 по 2007 роки. Починаючи з 2008 року розрив у показнику стрімко зростає та досяг різниці у 60 одиниць у 2015 році.

Таким чином індекс економічної свободи України є низьким у порівнянні з сусідньою Польщею, а складові, розглянуті нами у даній статті, що його формують, мають тенденцію до погіршення.

Після стабілізації політичної та внутрішньодержавної ситуації в Україні для формування сприятливого інвестиційного клімату цінним може бути досвід КНР, яка вміло розвиває економіку, залучає інвестиції та захищає свою банківську систему від іноземного капіталу. Інвестування іноземного капіталу у банківську сферу і економіку загалом можна розглядати як банківську послугу з регулювання економікою. Китайське законодавство обмежує діяльність кожного іноземного банку одним містом і дає змогу надавати послуги спільним підприємствам у галузі валютних операцій. Окрім того, у КНР законодавчо визначено перелік

послуг, які можуть надавати іноземні банки у спеціальних економічних зонах: платіжні послуги клієнтам і банкам-кореспондентам; документарні послуги; проектне фінансування; інвестиційні послуги; видача гарантій; фінансове консультування; кастодіальні послуги (із семи перелічених чотири належать до інвестиційних послуг).

Експерти виділяють певну класифікацію моделей інвестиційного банкінгу [12]. Дискусійним є питання про те, яка з моделей є найбільш ефективною. Слід відзначити що, для кожної країни потреби можуть бути індивідуальними та відрізнятися у різні періоди часу. Перевагами універсальної моделі є можливості відокремлення ризику за операціями з цінними паперами від ризику за традиційними банківськими операціями, а перевагою спеціалізованої моделі вважають наявність ефекту диверсифікації банківської діяльності, що підвищує конкурентоспроможність банків.

Висновки На нашу думку, для України після стабілізації основних процесів в країні та задля залучення інвестицій для подальшого розвитку економіки, прийнятною може бути універсальна модель інвестиційного банкінгу, що передбачає наявність універсальних банків, які мають право на здійснення інвестиційної діяльності, так як існування спеціалізованих інвестиційних банків не передбачено законодавством України.

Також для формування прийнятного інвестиційного клімату в Україні та успішного функціонування універсальної моделі інвестиційного банкінгу потрібно провести значні зміни, у наступних напрямках:

- формування та виконання відповідного законодавства,
- нівелювання обмежень у різних сферах, що накладаються урядом,
- регулювання ефективності економіки, у тому числі підвищення свободи ведення бізнесу,
- забезпечення відкритості ринку країни, у тому числі свободи інвестування та фінансової свободи.

Література

1. Бланк И.А. Основы инвестиционного менеджмента. Т.1. / Бланк И.А. – К.: Эльга – Н., Ника-Центр, 2001. – 348 с.
2. Про інвестиційну діяльність [Електронний ресурс]: Закон України №1560-ХІІ від 18 вересня 1991 року. – Режим доступу : <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12/page>
3. Гитман Л.Дж. Основы инвестирования. Пер.с англ./ Л.Дж. Гитман, М.Д. Джонк – М.: Дело, 1999. – 427 с.
4. Шарп У.Ф. Инвестиции / У.Ф. Шарп. – М.: Инфра, 2000. – 1024 с.

5. Луців Б.Л. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України : автореф. дис. д-ра екон. наук : спец. 08.04.01 /– Тернопіль : ТДЕУ, 2005. – 34 с.
6. Єпіфанов А.О. Операції комерційних банків: навч. посіб. / А.О. Єпіфанов, Н.Г. Маслак І.В.Сало. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2007. – 523 с.
7. Подчесова В.Ю. Дослідження кредитно-інвестиційної діяльності банків України / В. Ю. Подчесова, К. В. Карась // Часопис економічних реформ. – 2012. – № 4 (8). – С. 2–7.
8. Заславська О.Ю. Аналіз кредитно-інвестиційної діяльності українських банків / О. Ю. Заславська // Аналітично-інформаційний журнал «Схід». – 2012. – № 4 (118). – С. 30–35.
9. Владимирская Н.И. Проектное финансирование, как инвестиционный инструмент для развития транспортной отрасли / Н.И.Владимирская // Економічні інновації. – 2011. – № 46 . – С. 305 – 315
10. Владимирська Н.І. Особенности обеспечения при проектном финансировании (на примере промышленного предприятия Одесского региона) // Економічні інновації. – 2012. – № 50. – С. 339 – 346
11. Швець В.Я. Аналіз інвестиційного клімату в економіці України та шляхи його покращення // Економічний нобелівський вісник. - 2014. - № 1 (7). – С. 502-508
12. Качмар С. І. Особливості формування та тенденції розвитку інвестиційного банкінгу у світовій практиці // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Економіка . - 2013. - Вип. 23. - С. 290-294.
13. Тарасевич Н.В. Проблеми капіталізації банків в Україні/ Н.В.Тарасевич //Вісник соціально-економічних досліджень. Збірник наукових праць.-2013.-№1 (48). – С.295-299.
14. Офіційний сайт державної служби статистики. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
15. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:[<http://www.heritage.org/index/visualize>]

Abstract

Vladymyrska N.

Theoretical aspects and features of investment activity in Ukraine

Theoretical aspects, that touch the nature of investment concepts, bank investments, credit-investment activity of banks, are considered in the article. Indexes are analysed in relation to operating of economy, state of economic freedom and investment attractiveness of Ukraine conditions for period from 2008 to 2015. Same recommendations are given in relation to the model to development of investment banking in a country with the aim of forming of acceptable investment climate and development of Ukraine economy.